

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΩΝ ΠΟΝΗΡΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

«Υπήντησαν αυτώ δύο δαιμονιζόμενοι»

Τα περισσότερα θαύματα που έκανε ο Χριστός, ήταν κατόπιν αιτήσεως των ενδιαφερομένων και αφού προηγουμένως είχε ερευνήσει την πίστη τους. Υπήρχαν όμως και θαύματα που επιδίωξε να τα πραγματοποιήσει ο ίδιος. Π.χ. η ανάσταση του υιού της χήρας της Ναϊν έγινε από τον Κύριο χωρίς να το ζητήσει η δυστυχισμένη μητέρα του νέου. Έκανε το θαύμα επειδή τη λυπήθηκε· «καί ιδών αυτήν ό Κύριος έσπλαχνίσθη έπ' αυτή» (Λουκ. 7,13). Το ίδιο συνέβη και με το θαύμα των δύο δαιμονιζομένων. Ήλθεν «εις την χώραν των Γεργεσηνών» (Ματθ. 8,28), επειδή οι δαιμονιζόμενοι ήταν εγκαταλειμμένοι άπ' όλους τους ανθρώπους, συγγενείς και μή, γι' αυτό και ό Κύριος ό ίδιος ενδιαφέρθηκε γι' αυτούς και τους λύτρωσε από τα δαιμόνια.

Η φρικτή κατάσταση των δαιμονιζομένων

Ό ευαγγελιστής Ματθαίος μας λέγει πως δύο ήταν οι δαιμονισμένοι που συνάντησε ό Χριστός, ενώ ό Μάρκος και ό Λουκάς μας αναφέρουν έναν. Προφανώς επέλεξαν να περιγράψουν τον ευρισκόμενο στη χαλεπότερη κατάσταση. «Τόν γάρ χαλεπότερον έπιλεξάμενοι διηγούνται περί αυτού», τονίζει ό άγιος Θεοφύλακτος. Στο σημερινό ανάγνωσμα ακούσαμε πως και οι δύο ήσαν «χαλεποί λίαν» (Ματθ. 8,28). Από τη στιγμή που οι δαίμονες έκαναν κατοικία τους τους δύο αυτούς ταλαιπωρούς, αυτοί επέλεξαν για κατάλυμά τους τα μνήματα. Ήταν γυμνοί (Λουκ. 8,27) και αποτελούσαν το φόβο και τον τρόμο της περιοχής. Όταν ενεργούσε το πονηρό πνεύμα μέσα τους, τους έσπρωχνε να τρέχουν στίς ερημιές (όπ.π. στίχ. 29), έκοβαν με πέτρες το σώμα τους και φώναζαν δυνατά (Μάρκ. 5,5). Ό διάβολος τον Αδάμ που ήταν ντυμένος με τη χάρη του Θεού, τον έντυσε με τα ρούχα της αισχύνης κι αυτούς που ήταν ντυμένοι με ανθρώπινη αξιοπρέπεια, τους γύμνωσε (Βασίλειος Σελευκείας). Μάλιστα στον ένα ρώτησε ό Κύριος ποιο είναι το όνομα του κι αυτός απάντησε: «λεγεών όνομά μοι, ότι πολλοί έσμεν» (Μάρκ. 5,9). Η ρωμαϊκή λεγεώνα ήταν έπιλεκτο σώμα στρατιωτών. Το ίδιο ήταν και οι δαίμονες που κρυβόντουσαν μέσα στον δαιμονόληπτο άνδρα. Ήταν οι άπηνέστεροι των πονηρών πνευμάτων και πολύ πονηροί. Μέσα, λοιπόν, στους ανθρώπους αυτούς υπήρχε τεράστια δαιμονική δύναμη που τους ταλαιπωρούσε πολύ.

Τα αιτήματα των δαιμόνων

Οι δαίμονες πρώτα ομολόγησαν την έχθρα τους εναντίον του Χριστού· «τί ήμίν και σοί, υιέ του Θεού; ήλθες ώδε προ καιρού βασανίσαι ημάς;» (Ματθ. 8,29). Ό λόγος αυτός δείχνει την άπροσμέτρητη διαφορά μεταξύ των δαιμόνων και του Κυρίου. Ακόμη είναι μια διακήρυξη της θείας εξουσίας του Ιησού και ταυτόχρονα το αγεφύρωτο χάσμα μεταξύ Αυτού και των δαιμόνων. Η πα-ράκληση να μην τους βασανίσει, προέρχεται από τον τρόπο ενός πανίσχυρου αντιπάλου, του οποίου δεν αγνοούν την τιμωρό δικαιοδοσία (Βρεσθένης Δη-μήτριος). Η πανίσχυρη χάρη του Κυρίου τους έκανε να φλογίζονται και να μην αντέχουν την παρουσία Του. Μετά οι δαίμονες ζήτησαν να μπουν μέσα στους χοίρους. Ό Κύριος άκουσε το αίτημα τους και το επέτρεψε, με αποτέλεσμα να κατευθυνθούν στη λίμνη και να πνιγούν οι χοίροι σε ελάχιστο χρονικό διάστημα. Οι Πατέρες λένε πως επέτρεψε στους δαίμονες ό Κύριος να μπουν μέσα στους χοίρους για πολλούς λόγους: Για να διδάξει τους ανθρώπους πόσο κακοποιά ήταν τα πνεύματα που είχαν μέσα τους οι δύο αυτοί άνθρωποι. Για να πληροφορηθούμε πως παρ' όλη την κακουργία του ό πονηρός δεν έχει δικαιώματα ούτε και στους χοίρους, εάν δεν το έπιτρέψει ό Θεός. Ακόμη να μάθου-με πως, εάν δεν συγκρατούσε τους δαίμονες η

δύναμη του Χριστού, θα μας έκαναν χειρότερα απ' ό,τι μας κάνουν. Τέλος ο θάνατος των χοίρων φανερώνει πως εξήλθαν οι δαίμονες από τους ανθρώπους και ότι θεραπεύθηκαν.

«Ρύσαι ημάς από του πονηρού» (Ματθ. 6,13)

Στην «Κυριακή προσευχή» παρακαλούμε το θεό να μας απαλλάξει από την ενέργεια του διαβόλου. Επίσης με το να συμπεριλάβει ή Εκκλησία μας και τις περικοπές των δαιμονιζομένων στα Κυριακάτικα αναγνώσματα δείχνει τον κίνδυνο που διατρέχουμε από τα πονηρά πνεύματα, που δεν είναι αφηρη-μένες ιδέες του κακού, αλλά παμπόνηρα πρόσωπα που απεργάζονται την κα-ταστροφή μας. Μπορεί να μην έχουμε οι περισσότεροι καταληφθεί από πονη-ρή ενέργεια, αλλά τα διάφορα πάθη μας καλλιεργούμενα υπό του πονηρού μας ταλαιπωρούν πάρα πολύ και μας κάνουν να έχουμε «δαιμονώσα» ψυχή. Ο ακόλαστος, ο φιλάργυρος, ο θυμώδης, ο αιρετικός, ο υπερήφανος πειράζο-νται από τον πονηρό. Αφού Ο Χριστός ήλθε να καταργήσει το κράτος του δια-βόλου, ας Τον αγαπήσουμε και ας έχουμε στενές και ζωντανές σχέσεις μαζί Του, για να γλιτώσουμε από τις παγίδες του πονηρού.

Αρχιμ.Ι.Δ.Φ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. η 28-34, θ' 1)

Η θεραπεία των δαιμονισμένων

Τώ καιρώ εκείνω, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν **υπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι**, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν δια τῆς οδοῦ ἐκεῖνης. Καὶ ἰδοὺ ἐκράξαν, λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοι, Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε προ και-ροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν δε μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. Οἱ δε δαίμονες παρεκάλουν αὐτόν, λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες, ἀπήλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ ἰδοὺ, ὥρμησε πάσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. Οἱ δε βόσκοντες ἐφυγον καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοὺ, πάσα ἡ πόλις ἐξήλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτόν, παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ορίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

Μετάφραση της Ευαγγελικής περικοπής

Εκείνο τον καιρό, ήλθε ο Ιησούς στην απέναντι όχθη, στη χώρα των Γεργεσηνών και **τον προϋπάντησαν δύο δαιμονισμένοι**, οι οποίοι έβγαιναν από τα μνημεία, πολύ επικίνδυνοι, ώστε κανείς δεν ήταν δυνατόν να περάσει από το δρόμο εκείνο. Και φώναξαν: «Τι έχεις μαζί μας Ιησού, Υιέ του Θεού;

Ήλθες εδώ πρόωρα για να μας βασανίσης;». Μακριά από αυτούς ήταν μια με-γάλη αγέλη από χοίρους, που έβοσκαν. Και οι δαίμονες τον παρακαλούσαν και έλεγαν: «Εάν μας διώξεις, άφησε μας να πάμε στην αγέλη των χοίρων». Και αυτός τους είπε: «Πηγαίνετε». Αυτοί βγήκαν και πήγαν στην αγέλη των χοίρων. Και ολόκληρη ή αγέλη κατακρημνίστηκε στη θάλασσα και χάθηκε στα νερά. Οι βοσκοί έφυγαν και όταν ήλθαν στη πόλη, τους είπαν όλα για τους δαιμονισμένους. Και όλη ή πόλη βγήκε σε συνάντηση του Ιησού και όταν τον είδαν, τον παρακάλεσαν να φύγει από τα σύνορά τους. Και αφού μπήκε ο Ιη-σούς σε πλοιάριο, πέρασε απέναντι και ήλθε στη δική του πόλη.